

Sygn. akt II Co 2985/17

POSTANOWIENIE

Dnia 8 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy (...) w P., Wydział (...) w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Jankowiak

po rozpoznaniu w dniu r. w P.

na posiedzeniu niejawnym

skargi U. K. i K. K.

na czynności D. K., Komornika Rewiru Sądu Rejonowego (...) w P.

oraz wniosku o obniżenie opłaty egzekucyjnej

w sprawie Km 384/16

z wniosku (...) sp. z o.o. w S.

przeciwko U. K. i K. K.

o wykonanie zabezpieczenia świadczenia pieniężnego

postanawia

I. uchylić punkt 2. postanowienia Komornika z 23 maja 2017 r. w części dotyczącej podatku od towarów i usług;

II. w pozostałej części skargę oddalić;

III. polecić Komornikowi zwrot uprawnionemu kwoty pobranej tytułem podatku od towarów i usług;

IV. odrzucić wniosek o obniżenie opłaty egzekucyjnej;

V. uiszczonymi kosztami postępowania skargowego obciążyć obowiązanych.

SSR Krzysztof Jankowiak

UZASADNIENIE

Obowiązani K. K. i U. K. wnieśli skargę na czynności D. K., Komornika Rewiru Sądu Rejonowego (...) w P.. Zaskarżyli postanowienie o umorzeniu postępowania zabezpieczającego. Zarzucili, że naliczenie opłaty „było całkowicie bezzasadne i nie uzasadnione ze względu na cel egzekucji jak i etap postępowania egzekucyjnego”. Stwierdzili, że zajęcie ruchomości było bezzasadne ze względu na ich przewłaszczenie.

Zarzucili ponadto, że Komornik niezasadnie do prawidłowo ustalonej opłaty doliczył stawkę podatku od towarów i usług. Zdaniem obowiązanych strony zobowiązane są do zapłaty tylko tego, czego wymaga od nich ustawa o komornikach sądowych i egzekucji. Nie ma podstaw do pobierania jakichkolwiek większych kwot.

Wnieśli również o obniżenie opłaty egzekucyjnej. Wskazali, że ze względu na fakt zawarcia ugody pozasądowej jedyną czynnością Komornika było doręczenie wniosku o wykonanie zabezpieczenia.

Sąd zważył, co następuje:

Skarga jest częściowo zasadna. Bezpodstawnie Komornik do opłaty doliczył podatek VAT. Podatek, płacony przez Komornika jako płatnika tego podatku, winien być uwzględniony w samej opłacie. Nie ma podstaw do pobierania tytułem opłaty żadnych kwot ponad wynikające z ustawy o komornikach sądowych i egzekucji. „Komornik sądowy nie może podwyższyć opłaty egzekucyjnej, pobieranej na podstawie art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji” (jedn. tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 1138 ze zm.), o podatek od towarów i usług” (postanowienie Sądu Najwyższego z 27 lipca 2017 r. w sprawie III CZP 97/16).

Wobec tego Sąd uchylił zaskarżone postanowienie w części dotyczącej podatku od towarów i usługi.

Niezasadna jest natomiast skarga w pozostałej części. Nie jest ona właściwie zrozumiała. Zgodnie z art. 45 ust. 1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji za wykonanie postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia roszczenia pieniężnego lub europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym komornikowi przysługuje opłata w wysokości 2% wartości roszczenia, które podlega zabezpieczeniu, nie mniejsza jednak niż 3% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego i nie wyższa niż pięciokrotność tego wynagrodzenia. Opłata została określona w wysokości określonej w tym przepisie – uwzględnia więc rodzaj i etap postępowania. Własność zajmowanych ruchomości nie ma wpływu na wysokość opłaty – zależy ona od wartości roszczenia podlegającego zabezpieczeniu.

Zgodnie z art. 759 § 2 kpc sąd może z urzędu wydawać komornikowi zarządzenia zmierzające do zapewnienia należytego wykonania egzekucji oraz usuwać spostrzeżone uchybienia. Komornik opłatę w niniejszej sprawie pobrał od uprawnionego na początku postępowania – zgodnie z art. 45 ust. 1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji. Obok opłaty pobrał również wówczas sumę podatku. Wobec tego, w konsekwencji uchylenia postanowienia w części dotyczącej podatku, Sąd wydał Komornikowi polecenie zwrotu sumy wpłaconej tytułem podatku VAT.

Niezasadny był natomiast wniosek o obniżenie opłaty. W myśl art. 49 ust. 7 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji dłużnik może złożyć wniosek o obniżenie wysokości opłat, o których mowa w ust. 1 i 2. Obniżyć można więc wyłącznie opłaty za egzekucję świadczeń pieniężnych, ich bowiem dotyczy art. 49 ust. 1 i 2 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji. Nie ma możliwości obniżenia opłaty za postępowanie zabezpieczające (art. 45 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji), co jest całkowicie zrozumiałe – o tym, kto poniesienie koszty postępowania zabezpieczającego rozstrzyga Sąd, nie zaś Komornik.

Wniosek o obniżenie opłaty za postępowanie zabezpieczające jest niedopuszczalny, wobec czego należy go odrzucić (art. 767³ § 1 kpc w zw. z art. 49 ust. 9 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji).

Uiszczonymi kosztami postępowania skargowego Sąd obciążył obowiązanych. Skarga bowiem została w większej części oddalona.

SSR Krzysztof Jankowiak